

3050

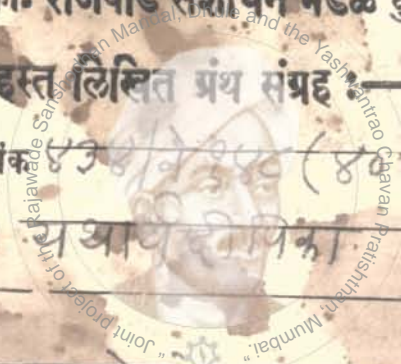
इ. वि. का. राजवाडे संशोधन मंडळ घुळें.

—: हस्त लिखित ग्रंथ संग्रह —

ग्रंथ क्रमांक ४३४/२२२० (४४४)

ग्रंथ नाम प्रार्थनापत्रिका

विषय म० वेदांत

(1)

॥ अथ सार्वभौमिका प्रारंभः ॥

(2)

॥य.दी॥

॥१॥

श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्येनमः॥ श्रीगुरुभ्योनमः॥ श्रीकृष्णायनमः॥ ॥ श्रीमि
तभगवतेर्गीताकृतदेवादिदेवाय श्रीवासुदेवायनमः॥ ॥ जयजयभगवान्वासुदेव
जयजयदेवादिदेव॥ जयजययदुदेववासुदेव॥ अर्जुनगुरो॥ १॥ जयजयजीभगवंता॥
लेश्वर्यज्ञानवैराग्यवंता॥ धर्मयशश्रीमंता॥ षड्गुण॥ २॥ तं गुणातीतनिर्गुण॥ तंचि
सगुणतंचिनिर्गुण॥ तंचितुल्येषुगुण॥ तंचिप्रत्यक्षअपरोक्ष॥ ३॥ इंद्रियेणाणि इंद्रिय
गम्य॥ तंचिजो इंद्रिया अगम्य॥ तंचितंध्येयस्य॥ शेषशार्थी॥ ४॥ तंनिर्गुणअनिर्वा
च्य॥ तंचितं षड्गुणत्वं वाच्य॥ वाच्यतितकं अवाच्य॥ ठावनुरतांवाचेसी॥ ५॥ तुल्यं अ
श्वर्यतंचि॥ अश्वर्यशक्तीही दुर्जीकेंची॥ अवर्धीसत्ताचिसाची॥ घटमृत्पिंडहीमृत्ति
का॥ ६॥ परीषड्गुणाचेंविवरण॥ करितांदिसेकार्यकारण॥ षड्गुणत्वं षड्विधपण॥ तंभ
गवद्रूपजगहेंची॥ ७॥ जीश्रीसच्चिदानंदगुरु॥ जेंजेंवदलासिकल्पतरू॥ निर्गुणसुप

॥अ-१॥

॥१॥

(2A)

र्णसगुणमेरू ॥ तो भेटला सियति रूपें ॥ ८ ॥ तं श्रीगुरुचिह्न ॥ भगवद्गीता तु शें वच
न ॥ प्रत्यक्षीं षडुपाज्ञान ॥ व्याख्यान ते च गीते चें ॥ ९ ॥ प्रत्यक्षसाही गुण ॥ पाहे तो चि भक्त
निपुण ॥ आत्मा भगवंत ऐसी गुण ॥ तो अनुभव गीते चा ॥ १० ॥ ऐश्वर्यस्त्रणिजे समर्थ
पणे ॥ कां अघटी ततें ही घडवणे ॥ विश्व न सोनि मिरवणे ॥ हे ऐश्वर्य ॥ ११ ॥ तं तू तं विश्व
पट ॥ तं मृत्तिका विश्व घट ॥ ऐश्वर्य ते कां निपट ॥ चरचरचि प्रत्यक्ष ॥ १२ ॥ विश्वपटी जो तं
तू ॥ जो निजात्मा प्रकाशक हेतू ॥ भक्त भागवत भगवंत तं ॥ भेदकोठो नि आणा वा ॥ १३ ॥
एवं जडचि ऐश्वर्य जैसे ॥ जगचितु शें ज्ञान ते सें ॥ येथें हेत तें कैसे ॥ सांपडेल अणु मात्र
॥ १४ ॥ तूं स्रवर्ण विश्व नग ॥ निर्गुण ही हा विश्वयोग ॥ परी तूं न कल्पि सी जग ॥ तो हेर
चना घडेना ॥ १५ ॥ अधिष्ठान नेणे विवर्ता ॥ तुज निर्गुणी न प्रपंच वाता ॥ तो चि सर्वसाक्षी
विश्वभर्ता ॥ जाणो नि कल्पि सी सर्वज्ञ ॥ १६ ॥ श्रुति बोलती सर्व ॥ कां धाता कल्पी यथा

(3)

॥य. दी.॥

॥२॥

र्व ॥ सांख्य निरीश्वर त्याचा गर्व ॥ येथे हरे ॥ १७ ॥ जाणोनिकल्पितें नर ॥ कल्पना तुझी चरा
चर ॥ जन्मादिसाही विकार ॥ कल्पना तुझी साक्षित्वें ॥ १८ ॥ भूत भविष्य वर्तमान ॥ हे कल्प
का सर्वज्ञाचें ज्ञान ॥ ते कां विश्वरूपें चि ध्यान ॥ जगत्कल्पकाच्या ज्ञानाचें ॥ १९ ॥ जरी अंकक
ररूप ॥ तरीं स्रवणाचें तत्त्व रूप ॥ दृष्टीसथिजलें विघ्नरलें तप ॥ रसनेसरस एकची ॥ २० ॥
५ वृत्तीरूपज्ञानज्ञग ॥ निर्धर्मज्ञानीत्याचा संयोग ॥ अधिष्ठानकनकीं विवर्तनग ॥ दोनीरू
पेहेमाची ॥ २० ५ ॥ एवं ज्ञान दुसरा गुण ॥ तोही जगचि देखे निपुण ॥ ज्यासि जगदात्मत्वता
ची खुण ॥ बाणे दृढ ॥ २१ ॥ विश्वनसो निदावी ॥ हे ऐश्वर्यशक्ती तुझी वदावी ॥ त्याची सिद्धी अ
नुभवी ॥ या ज्ञानगुणे देखती ॥ २३ ॥ प्राकृत नरेही केली कल्पना ॥ परी देहप्राख्याचा साचा
मना ॥ वाटे तुज तो असेना ॥ तो देह तुझा जे कल्पिती ॥ २४ ॥ पुरुष एवेदं सर्वं असें ॥ वेदबो
लेयाचि रसें ॥ मंगळा चरणामिसें ॥ गुह्य अनुभवही बोलतो ॥ २५ ॥ आपणासि आपण नर ॥

॥अ.३॥

॥२॥

(3A)

कल्पनिदावीस्तंभाकारा॥ हेज्ञानकल्पनाचराचर॥ तरीच अतर्क्य ऐश्वर्य॥ २६॥ ऐसेंचि
ऐश्वर्याविण॥ व्यर्थजगत्कल्पकपणा॥ स्वप्नप्रपंचकल्पीआपणा॥ भीआपणाचिआपणा
सी॥ २७॥ हस्तीजालास्वये॥ स्वयेपळेत्याच्याभये॥ जगत्कल्पकनिश्वये॥ परिअनीश॥ २८॥
ऐसेंऐश्वर्यआणिज्ञान॥ जाग्रतीतकरीलकल्पविधान॥ परीत्यासनराहेअनुसंधा
न॥ विषयवासनेकरितां॥ २९॥ प्रपंचमिथ्याकळला॥ जरीपरमार्थश्चळला॥ तरीदेहआ
हेखवळला॥ प्रारब्धकर्मे॥ ३०॥ जरीबाणलेंध्यान॥ क्षुधातषावोढीमन॥ ऐशासविश्व
कल्पनातुसंधान॥ राहेलकैसें॥ ३१॥ तुसेंअनादिवैराग्य॥ ज्याच्यालवलेशंअंस्तीसभा
ग्य॥ त्यावैराग्येंतुजयोग्य॥ करणेकल्पनाप्रपंचाची॥ ३२॥ प्रथमसंकल्पापासुनी॥
जोब्रह्मपरार्धेदोनी॥ सृष्टिस्रितिसंहारकल्पुनी॥ अससीनकसीविक्षिप्त॥ ३३॥ ए
वंऐश्वर्यहेतूज्ञान॥ जेंजगत्कल्पनारूपचिंतन॥ त्यासहेतूवैराग्यसंपन्न॥ तूंस्वतः

(4)

॥य.दी.॥

॥३॥

सिध ॥३४॥ देवाहे आमुची बुधी ॥ कीं या करितां त्याची सिधी ॥ स्वतः सिधाशक्ती प्रसि
धी ॥ ऐसी तुशी निगमता ॥३५॥ तुज वैराग्य गुण ॥ कल्पावया हेतु हे खुण ॥ तूं तो स्वतः
सिधी निपुण ॥ सर्वेश्वर ॥३६॥ आतां वैराग्य ही हें चिजग ॥ रज्जु सन वाटे त्या भुजंग ॥ सु
वर्णासि वासनानग ॥ न उपजवी आपली ॥३७॥ प्रपंच वाटता सत्य ॥ तरीं वासना उपजती
अगत्य ॥ तूं सत्य कल्पि सी असत्य ॥ स्वतः सिध ऐसें वैराग्य ॥३८॥ ज्या सठा उकी श्रुक्ती
॥ त्यास मिथ्या रजतीं विरक्ती ॥ तें रुपें चि विरक्ती ऐसी युक्ती ॥ कीं जें न उपजवी अनुरा
ग ॥३९॥ वैराग्य नाशी अनुराग ॥ अनुराग नाशी विराग ॥ राग नाशक मिथ्या भाग ॥ वैरा
ग्य तुझे हें विश्व ॥४०॥ धर्म तेथे वैराग्य ॥ वैराग्यें ज्ञान ऐश्वर्य भाग्य ॥ तो धर्म तुज असणे यो
ग्य ॥ हें बुधी वैभव आमुचें ॥४१॥ लक्षोनि आमुच्या बुधी ॥ वेदसांगे तुझ्या स्वतः सिधी ॥ नि
गमागमी तुशी प्रसिधी ॥ अंस्तानिमित्त ॥४२॥ मुख्य धर्म समता दया ॥ हे दोनी गुण तुझे

॥अ.१॥

॥३॥

(4A)

अव्यया ॥ कमत्रिरूपे देवराया ॥ फळे हरिसी वैराग्याची ॥ ४३ ॥ दया समान सर्वां वरी ॥
मेघ सर्वत्र वृष्टी करी ॥ जो जैसी बीजे पेरि ॥ तैसीं फळे तो पावे ॥ ४४ ॥ जया सिजे जे प्रीती ॥ ते
ते तदर्थ कर्म करिती ॥ फळे तें तें चत्या त्या प्रती ॥ देसी देवा ॥ ४५ ॥ सकामा सि देसी काम ॥
मुमुक्षुं स कैवल्य धाम ॥ देऊनि ही मोक्ष आत्माराम ॥ ऋणी लण विसी भक्तांचा ॥ ४६ ॥ स
मर्थ तू अव्यया ॥ मुक्ती सकळा घावया ॥ आपिने दी मया ॥ हें निर्दयत्व येथें उडालें ॥ ४७ ॥ ॐ
मुमुक्षा जया तया मुक्ती ॥ भुभुक्षामया देसी भुक्ती ॥ इच्छित फळे देसी तुझी व्यक्ती ॥ गुण
हा कल्प वृक्षाचा ॥ ४८ ॥ ऐसा दयाळ आपी स्वसम ॥ हा लुशा स्वतः सिध्ध धर्म ॥ तो धर्म ही
जगचि हे वर्म ॥ देवादि देवा ॥ ४९ ॥ धर्म दिस दो रूपें ॥ फळ रूपें कीं कर्म स्वरूपें ॥ फळ बंध तु
झ्याच चरण प्रतापें ॥ कर्म अर्पिती नसे त्याला ॥ ५० ॥ तुज केंचें धर्म फळ ॥ धर्म मात्र असे
केवळ ॥ यज्ञादि रूपें प्रांजळ ॥ दिसे जैसा याज्ञिकाचा ॥ ५१ ॥ ते कां जगचितुसा धर्म ॥ हे

(5)

॥घ-दी-॥

॥४॥

चिसमत्वदयाळत्वधर्म॥वांछानुरूपप्राप्तीक्रम॥वेषम्यतादिसे॥५२॥अन्नसत्रींअन्नेनाना
॥परीआवडीजेज्याच्यामना॥तेंतेंचित्यात्याजना॥वाढितीअन्ने॥५३॥ऐसेंअन्नसत्रवसे
तेचिदातयाचीसमतादिसे॥एवंजगचिधर्मअसे॥भगवच्छब्दवाच्याचा॥५४॥एवंजगचि
मुक्ताचीमुक्ती॥जगचिविषयासक्ताचीभुक्ती॥समतादयारूपेंअभिव्यक्ती॥जगचितुश्या
धर्माची॥५५॥तुशेंधर्मरूपजग॥दोरीजैसाभुजग॥तोदोरस्वयेउपासकमग॥वेगळेप
णकेंचेंभक्तासी॥५६॥आतांजेथेधर्मतेथेंयश॥तेकांजगचित्तवेंशेंरमेश॥कींसमदया
ळहृषीकेश॥जगचिऐसेंगर्जतें॥५७॥यावेगळेजेजेगुण॥तेयशविवेकीखुण॥त्यागुणा
सहितनिपुण॥देखतीजगचियशरूपें॥५८॥आतांश्रीनामहीयशाचें॥श्रीवेंचूनि यशसा
धितीसाचें॥श्रीआणियशपरमपुरुषाचें॥हेंचिजग॥५९॥दोरीजैसाभुजंग॥कींसुवर्णामाजी
नग॥तेसैंब्रह्मीजग॥मायामात्र॥६०॥साकारलेंब्रह्मसगुण॥मायालक्ष्मीजालीआपण॥

॥अ-१॥

य

॥४॥

(5A)

अधिष्ठानीमाया तैसी निपुण ॥ श्रीधर हृदयीं धरीतीस ॥ ६१ ॥ चित्समुद्रां मायातरंग ॥ ते
श्रीधर हृदयीं अंतरंग ॥ चित्समुद्र श्रीरंग ॥ हृदयीं श्रीयापरी ॥ ६२ ॥ एवं माया विश्वरूपे ते धरि
ली चित्सवरूपे ॥ जैसी धरीशुक्ती रूपे ॥ श्रीधरे धरिली श्रीतैसी ॥ ६३ ॥ ऐसा तूं षड्गुण ॥ विश्वतु
ज्ञेसाही गुण ॥ भगवच्छब्दवाच्य विश्वस्फुरण ॥ त्रिजात्मपणया करिता ॥ ६४ ॥ एवं भगवच्छब्दवा
च्यजग ॥ आत्मरज्जुमाजी भुजंग ॥ हा भगवदेक्याचा योग ॥ दिधला तुवां भगवंता ॥ ६५ ॥
जीवत्वे आढळे प्रारब्धभोगी ॥ विश्वात्मत्वया भागवतयोगी ॥ हेतुश्रीरूपा ईस उपयोगी ॥
भगवद्गीता ॥ ६६ ॥ त्यागीतेचा अर्थ ॥ देवतोचि परमार्थ ॥ जीवावक्ता तंसमर्थ ॥ परमात्मा
भगवंता ॥ ६७ ॥ परीअजी भगवंतजी ॥ याकलि युगमाजी ॥ जोगीतार्थयोजी ॥ मत्तानुरूप
॥ ६८ ॥ जेथो जितीनिर्गुणपर ॥ त्यांससगुणीअनादर ॥ सगुणीचयो जितीनर ॥ तेनेपाती
निर्गुणत्वा ॥ ६९ ॥ दों हीं तंकेवळसगुणवादी ॥ त्याचीनिष्ठाअखंडभेदी ॥ ज्याचें भजनवर्षि

(6)

॥ य. दी. ॥
॥ ५५ ॥

लंवेदीं ॥ पशुतुल्य ॥ ७० ॥ श्रुतिः ॥ अथ योन्यां देवतासु पासूते न्योसावन्योहमस्मीति न सवेद
यथा पशुः ॥ श्रुत्यर्थः ॥ देवअन्यमीअन्य ॥ ऐसाभेदअन्योन्य ॥ दाटोनिआणितीजघन्य ॥ त्या
सहेश्रुतीनिंदिते ॥ ७१ ॥ लणोनिते केवळनिषिध ॥ निगुणवादीज्ञानीप्रबुध ॥ जेआत्मा
निगुणस्वतःसिध ॥ अनुभविती ॥ ७२ ॥ जेसर्वथांमानितीवेद ॥ जेनिषेधितीसमूळभेद
जेहरितीखेद ॥ कांडत्रयाचा ॥ ७३ ॥ चित्तशुद्धीकारणो कर्म ॥ ईश्वरप्रसादार्थउपास
नाधर्म ॥ ज्ञानकांडींनिगुणब्रह्म ॥ अनुभवितीआत्मत्वे ॥ ७४ ॥ परंतुत्याचेंमत ॥ जोंआत्मा
कळेनिश्चित ॥ तोंवरीचउचित ॥ सगुणोपासना ॥ ७५ ॥ आणिभगवंतातुझेमत ॥ कींनि
गुणात्मकअद्वैत ॥ कळोनिमाझेचरणारत ॥ भक्तसकळीततोधोरें ॥ ७६ ॥ ऐसेगीतेतजे
थें ॥ तेवारवाणितीविपरीततेथें ॥ पूर्वापरविचारितांयेथें ॥ गीताअसाहोतोअर्थ ॥ ७७ ॥ तेतों
परमसर्वज्ञ ॥ त्यांसबोलठेवीतोचिअज्ञ ॥ तरींकांबोलतीऐसेंअभिज्ञ ॥ विरळसमतेहेंत्येते

॥ अ. १ ॥

॥ ५ ॥

(6A)

॥७८॥ श्रीगुरु रूपें देवा ॥ मजभेटला सिवासुदेवा ॥ तेकां हंरहस्य देवादिदेवा ॥ बोलिला सी
॥७९॥ तुझी वचने तुज प्रती ॥ यालागीं बोलतो जी श्रीपती ॥ कीं श्रोते तुझ्या चमूती ॥ तं चि
विश्वरूप भगवंता ॥ ८० ॥ कलियुगीं प्रबळ बोध ॥ वेदजाले असिध ॥ तेक्षीण बळ होतां
प्रसिध ॥ जालीं मते भेदा श्रित ॥ ८१ ॥ प्रत्यक्षवादी वावकि ॥ ज्यांच्या मते न स्वर्ग नरक ॥ न
कर्मभोग तेकां फळदायक ॥ जगदीशकें या ॥ ८२ ॥ ज्यांच्या मते वेद असिध ॥ त्यां सिवादवे
दसिध ॥ न करवे स्रणोनि प्रसिध ॥ तर्कशास्त्र जालें ॥ ८३ ॥ आपला एक सिधांत ठरावा ॥
तेकां वादिया सीं वाद करावा ॥ अन्यथा त्या वादा सपरावा ॥ वितंडवाद स्रणोल ॥ ८४ ॥ स्व
सिधांत बोलावा अभेद ॥ तरीं तो न साधे विना वेद ॥ यालागीं सिधांत आपला भेद तार्कि
कें गौतमे धरिला ॥ ८५ ॥ कार्यापुरतें नृपती ॥ शत्रू ही घडि एक हाती धरिती ॥ तथापि अं
तरीं चिंतिती ॥ घात त्याचा ॥ ८६ ॥ ३: खबीजे एकवीस ॥ गौतम स्रणेत्याचा ध्वंस ॥ तोचि

(७)

॥५०॥ दी॥

॥६॥

मोक्ष तरीं हे परमहंस ॥ अद्वैतानुभवीहीमानिती ॥ जीवास अखंड ब्रह्मत्व ॥ ब्रह्मचमोक्षस्तु ॥
खहंतत्व ॥ दुःखनाशं सुक्तत्व ॥ अद्वैतसिधांतहीऐसा ॥ ८८ ॥ एवं अंतरीं अद्वैत ॥ बहिरंगका
र्यार्थधरिलें दैत ॥ अगत्य वेद विरुधमत ॥ खंडावया ॥ ८९ ॥ परीहें नेण ती लोक ॥ गोउ वाट ती
गोतम तर्क ॥ स्रणो निते अद्वैत अर्क ॥ पाहती जाले दिवांध ॥ ९० ॥ श्रधा उपजली वेदी ॥ परं
तु जाले कुतर्क वादी ॥ ते ही वाळिले अक्षेरी ॥ जसे तसे ॥ ९१ ॥ कळलिया ही निगुणा ॥ मागुती भ
जा वास गुण ॥ ऐसे बोलतां ते तर्क निगुणा ॥ हां सती लशास्त्रासी ॥ ९२ ॥ कां संसार अधम ज्या
च्या मते ॥ निगुणात्मा वळखिला जायते ॥ पुन्हा मासिक सगुण भक्ती त्याते ॥ कां बोलती ॥ ९३ ॥
आतां सांगावें त्यां ससार ॥ कां कळलें जरी निर्विकार ॥ तरी मन जालें पाहिजे तदाकार ॥ यानि
मित्त सेव्य गुरु देवा ॥ ९४ ॥ निगुणात्मा कळल्या वरी ॥ गुरु देवाची भक्ती करी ॥ ते कां अपरोक्ष
वरवेपरी ॥ बिंबे हें तो श्रुतिसिध ॥ ९५ ॥ श्रुति ॥ यस्य देवे पराभक्ति र्यथा देवे तथा गुरो ॥ तस्ये

॥अ-१॥

॥६॥

(7A)

ते कथिता ह्यर्थः प्रकाशं ते महात्मनः ॥ अत्यर्थः ॥ श्रुतिल्लणे देवाची भक्ती ॥ ते सीच गुरुच
रणी अनुरक्ती ॥ ते कांत्या गुरुच्या उक्ती ॥ प्रकाशतीयाला ॥ १६ ॥ कीं ब्रह्म वळखे बुधी ॥ मग गुरु
रुदेव भक्तीने स्तेर्य सिधी ॥ करावी तेणे रहस्याची प्रसिधी ॥ ते कांत्या स ॥ १७ ॥ ते कां कठिण
वाटो निमुक्ती ॥ या शास्त्रीं न धरिती अनुरक्ती ॥ लणो निनिर्गुण कळे तोंचि भक्ती ॥ शास्त्र
कार ल्पण तीस गुणाची ॥ १८ ॥ परंतु संशय ऐसा चिती ॥ कीं जे निर्गुणात्मत्व समजती ॥ ते
गुरुदेवाची प्रीती ॥ धरिती लचि अत्यंत ॥ १९ ॥ साकरेच्या औषधी ॥ रोग निवृत्ती तेचि अव
धी ॥ गो उल्लणो निरोगी ही कधीं ॥ न सोडी गो उसाकर ॥ १०० ॥ अमर जाले अमर ॥ तरी पीती
अमृत सादर ॥ न सांगतां ही हा प्रकार ॥ जीव मुक्त करिती ल ॥ १ ॥ एवं मूर्ख समजावणी का
रणे ॥ अगत्य लागले अंगिकारणे ॥ कीं निर्गुण कळल्यास गुण ॥ कां भजावे ॥ २ ॥ कीं शास्त्रा
चा आरंभ काळ ॥ ऐसाच होतां कीं लोक सकळ ॥ कुतर्कवादी प्रबळ ॥ जसे तसे आणावे स

(8)

॥ य. दी. ॥

॥ ७ ॥

न्मागं ॥ ३ ॥ है न क को नि अंतरंग ॥ शब्द ज्ञानी जे बहिरंग ॥ त्यास भजन त्याग प्रसंग ॥ प्रा
प्त जाला ॥ ४ ॥ जड निषेधे चैतन्य ॥ इतकें कळतां चिमां निती धन्य ॥ मनां तथाराज घन्य ॥ वि
षय वासने चा ॥ ५ ॥ सगुणाची अद्वैत भक्ती ॥ करितां पूर्विल विषय विरक्ती ॥ दृढ होतां होय
मुक्ती ॥ हे शब्द ज्ञानी नेणती ॥ ६ ॥ पिसाटाच्या करीं कोलित ॥ तैसें त्यां सशास्त्र संमत ॥ परी
त्यांचा अंतरंग सिधांत ॥ नकळे त्यां ला ॥ ७ ॥ पशूं स पाजा वया पाणी ॥ वडिलीं कूप खार
वणी ॥ केला सणो निगोड वणी ॥ नप्या वे काय ॥ ८ ॥ असो ते प्रस्तुत शास्त्र वाणी ॥ ऐसी अ
जी चक्र पाणी ॥ परी मी नपी तें क्षार पाणी ॥ वडिलीं केलें सणोनी ॥ ९ ॥ भवद्रुमा छे दी शस्त्र
॥ ऐसें तुझे गीता शास्त्र ॥ त्याची दाविती पाठि मात्र ॥ धारल पविती येरिती ॥ १० ॥ खड्गास
मुख्य पाणी ॥ तैसी भक्ती तुझी वाणी ॥ गीतेच्या अंती चक्र पाणी ॥ ऐसी चिबो लिलासी ॥ ११ ॥
अष्टादशाध्याय श्लोक ॥ यद्दं परमं गुह्यं मद्भक्तेषु भिधास्यति ॥ भक्तिं मयि परां कृत्वा मा

॥ अ. ९ ॥

॥ ७ ॥

(8A)

मेवैष्यत्यसंशयः ॥ ॥ ज्ञानभक्तीवैराग्य ॥ गीतंततीनीयथायोग्य ॥ त्यांतभक्तीजोस
भाग्य ॥ थोरकरूनिसांगे ॥ १२ ॥ गीतासिंधूमथन ॥ करूनभक्तीसुधेचेंकथन ॥ थोरकरून
निसांगेजो जन ॥ तोअनायासेंमजपावे ॥ १३ ॥ याहूनपुढीलश्लोक ॥ त्यांतस्वपासीतं
उत्तमश्लोक ॥ कीतैसापाहतांत्रिलोक ॥ प्रियजालानहोईल ॥ १४ ॥ कोणीयेथेंआणीक
अर्थ ॥ करितीतो नकेसमर्थ ॥ पुढेंविषदहोपारयेथेंव्यर्थ ॥ ग्रंथकांजीवाढऊं ॥ १५ ॥ को
ण्यामिसेंतरीकोणी ॥ गीतार्थअन्यथावाखाणी ॥ मजनावडेतेथोराचीहीवाणी ॥ का
यकरूंजीश्रीकृष्णा ॥ १६ ॥ संसारखेदकसार ॥ गीताशास्त्रभक्तिआधार ॥ तेंसांकरून
नुसतेंचिनिराकार ॥ मात्रदाविती ॥ १७ ॥ जडदेहनिषेधेंनिराकार ॥ आत्माकळलाहाप्र
कार ॥ व्यतिरेकज्ञानप्रथमविचार ॥ हाचिआत्मज्ञानाचा ॥ १८ ॥ उरलाप्रपंचदेहअसैत्यें
॥ हेजडभ्रंतीरूपद्वैत ॥ तेंहीब्रह्मचिकळतांअद्वैत ॥ तत्वआलेंअनुभवा ॥ १९ ॥ जडचैतन्य

(१)

॥ य-६१ ॥

॥ ८ ॥

विवेक ॥ या ज्ञानाचें नाव व्यतिरेक ॥ जडी अने की पाहणे एक ॥ अन्वय ज्ञान या नाव ॥ २० ॥ तें क
ळतां जग ॥ आत्मरज्जंत होय भुजग ॥ तथापि आत्म सुवर्णाना नग ॥ श्रुती ऐसें च वर्णि
ती ॥ २१ ॥ कीं रज्जू कळल्या उपरी ॥ सर्प दिसो न येवरी ॥ जीवन्मुक्तास तरी ॥ प्रपंच दिसतो
॥ २२ ॥ जरीं दिसे यथा पूर्वजग ॥ तरीं सोनेच नुसतें जैसें नग ॥ सुवर्णयाचका स उबग ॥ कांजा
कारास येईल ॥ २३ ॥ एवं प्रपंच दिसे ॥ तथापि ब्रह्मचिअसे ॥ सगुण भक्ती समरसे ॥ तेया प्र
कारें ॥ २४ ॥ ब्रह्मविद्येचें वैभव ॥ ऐसा सगुण भक्तीच अनुभव ॥ गीतें तथोर हा भक्तिभाव ॥
सर्व असे वर्णिला ॥ २५ ॥ ऐसें ब्रह्म ते वि सगुण ॥ ऐसा ज्ञान निष्ठ भक्त निपुण ॥ भगवंत भा
गवत ऐसी खुण ॥ जेथे वेगळी न सांपडे ॥ २६ ॥ सगुण ब्रह्मचराचर ॥ गीतें तथा ज्ञानाचा आ
दर ॥ सणोनि धर्म्यपदवारं वार ॥ या ब्रह्मज्ञानीं जो जिलें ॥ २७ ॥ नवमाध्यायश्लोक ॥
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुखं कर्तुमव्ययं ॥ द्वादशाध्याय ॥ येतु धर्म्यामृतमिदं यथो

॥ अ-१ ॥

॥ ८ ॥

(9A)

कंपर्युपासते ॥ अष्टादशाध्याय ॥ अधेष्यते च य इमं धर्म्यं संवादमावयोः ॥ एवं ऐसें ध
र्म्यपद ॥ भगवान्बोले प्रतिपद ॥ याचा अर्थ विषद ॥ नबोलती कौणी ॥ २८ ॥ निर्धर्मस्त्रण
जे निर्गुण ॥ सधर्मस्त्रण जे सगुण ॥ धर्म्य शब्दें दावी खुण ॥ विश्वात्म ज्ञानाची ॥ २९ ॥ पुढें हो
ईल विषद ॥ जे जे ठायीं धर्म्यपद ॥ हें मंगळा चरण छळपद ॥ स्मरता आठवे समग्र गीता
॥ ३० ॥ या कारणे जी भगवंता ॥ यथास्थित हे तु श्रीगीता ॥ धारणा वी स्त्रणो निहोता ॥
बहुत काळ संकल्प ॥ ३१ ॥ आणि तु स्या रूपे च विभागी ॥ शिष्य संत भक्त योगी ॥ ते स्त्रणती
की जगदुपयोगी ॥ ऐसी टीका करावी ॥ ३२ ॥ परंतु देवकी नंदन ॥ जे कां देईल अनुमोदन ॥
ते कां च करू नित्या तें वंदन ॥ करी न पोटी हा भाव ॥ ३३ ॥ तें अनुमोदन दिसेना ॥ हृदयीं दाट
ली गीतार्थ रचना ॥ बुधी प्रेरका चिया मना ॥ तेचि आज्ञा वाटली ॥ ३४ ॥ आत्मा चित्तं निरि
च्छ ॥ जो बुधी प्रकाशी निर्मळ ॥ टीका आरंभाची केवळ ॥ तेचि आज्ञा वाटली ॥ ३५ ॥ करूनि

(10)

॥ य. दी. ॥

॥ ९ ॥

तु श्लेष्मरण ॥ ध्यानी चिंत्न चरण ॥ आरंभिलें मंगला चरण ॥ प्रथमै मं वी संस्कृत ॥ ३६ ॥ विश्व
रूपे क रू नि स्मरण ॥ भगवत्पदे मंगला चरण ॥ सात वों विया हो तां पूर्ण ॥ आरंभिली वों वी
आठ वी ॥ ३७ ॥ वों वी लिहितं आठ वी ॥ तु जगु रू रूपे आठ वी ॥ यति रूपे स्मरतां आठ वी ॥ अ
वतार मृत ३ दिस सी ॥ ३८ ॥ करीं वागो रे सारथी ॥ बैसला अर्जुनाचे रथी ॥ तो चि वाम नम
नोरथी ॥ टीका करितो सि गो विंदा ॥ ३९ ॥ तं चि लेखनी तं चि मसी ॥ तं पत्र विचित्र पदे हो सी
॥ तं चि अर्थ भा वार्थ स्फुर सी ॥ तं चि ऐसा अनुभव ॥ ४० ॥ तं चि वामन रूपे दिस सी ॥ त्रिवि
क्रम तं चि अनुभवी हो सी ॥ स्फुरो नि विश्व रूपे उर सी ॥ अनंत त्वे सर्वदा ॥ ४१ ॥ हं चितु
श्ले मंगला चरण ॥ आतां स्मरो नितु श्ले चेषा ॥ गीतार्था चें विवरण ॥ करी न तु स्या प्रसा
दं ॥ ४२ ॥ धृतराष्ट्राचे पुत्र शत ॥ पांचपंडूचे सुत ॥ सैन्य मेळ ऊनि बडुत ॥ शगडों पाहती
कुरुक्षेत्री ॥ ४३ ॥ धृतराष्ट्र हस्तिनापुरी ॥ अंधशरणो निराहिला घरी ॥ त्या सवर्तमानश्रु

॥ अ-१ ॥

॥ ९ ॥

(10A)

तकरी ॥ संजयशिष्यव्यासाचा ॥ ४४ ॥ धतराष्ट्राकारणेसें ॥ त्याससामर्थ्यदिधलेंच्या
सें ॥ कींदोंसैन्यांतजेजैसें ॥ वर्तेलतेकळावेंतयास ॥ ४५ ॥ धतराष्ट्रसंजया ॥ प्रश्नकरीहे
जनमेजया ॥ वैशंपायनवदेतेथोनियां ॥ आरंभभगवद्गीतेचा ॥ ४६ ॥ व्यासशिष्यचिवै
शंपायन ॥ जनमेजयपरिक्षितानंदन ॥ तोत्यासिसुषोसंजयाप्रतिप्रश्न ॥ करितोरा
जाधतराष्ट्र ॥ ४७ ॥ ॥ श्लोक ॥ ॥ धतराष्ट्रयाच ॥ धर्मक्षेत्रेकुरुक्षेत्रेसमवेतायुयु
त्सवः ॥ मामकाःपांडवाश्चैवकिमकुर्वतसंजया ॥ १ ॥ टीका ॥ धतराष्ट्रअंबिकापुत्र ॥ सु
षोसंजयाकुरुक्षेत्र ॥ धर्मपिकाचेंपरमक्षेत्र ॥ उभयपक्षतेथेंमिळाले ॥ ४८ ॥ युधाची
अपेक्षामनी ॥ ऐसेदोनींपक्षमिळोनीं ॥ कुरुक्षेत्रभूमीपावनी ॥ तेथेंकायकरितेजाहले
॥ ४९ ॥ त्यांतमाझेचएकशत ॥ उयोधिनादिसर्वोसविदित ॥ तिपोचपंडूचेहीसुत ॥ होती
चकीं ॥ ५० ॥ कुंतीमाद्रीपंडूच्यास्त्रिया ॥ जरींआणिकांपासोनिगर्भतयां ॥ तरींअगासंज

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com